

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลของการสอนโครงสร้างข้อความ ที่มีต่อความสามารถในการเขียน
อนุเจตภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
2. เพื่อศึกษาผลของการสอนโครงสร้างข้อความ ที่มีต่อความสามารถในการเขียน
อนุเจตภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความสามารถในการเขียนต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ (English Paragraph Writing) ในภาคการศึกษาฤดูร้อน ปีการศึกษา 2538 จำนวน 80 คน โดยผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถทางการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษของนักศึกษา ด้วยการให้นักศึกษาเขียนอนุเจต 1 เรื่อง ประมาณ 100 - 150 คำ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง หัวข้อที่กำหนดคือ Bangkok University และมีผู้ประเมินทั้งหมด 2 คน คืออาจารย์ผู้สอนประจำวิชาการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ 1 ท่านและผู้วิจัย หลังจากที่ได้รับแล้วนำคะแนนของผู้ตรวจทั้ง 2 คนมาหาค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนของนักศึกษาแต่ละคน แล้วนำคะแนนของนักศึกษาทั้งหมดมาเรียงลำดับจากที่ 1 - 80 จากนั้นแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่มด้วยวิธีการจับคู่คะแนน (Matched pair) ได้นักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถในการเขียนใกล้เคียงกัน จึงกำหนดให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง เพื่อสอนแบบเน้นโครงสร้างข้อความและอีกกลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม โดยการสอนแบบปกติเน้นองค์ประกอบของภาษา และแบ่งนักศึกษาในแต่ละกลุ่มออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้เกณฑ์ 33 % ของจำนวนคนในแต่ละกลุ่ม ได้นักศึกษากลุ่มสูง กลุ่มละ 13 คน และกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 13 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะโครงสร้างข้อความและความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ จากนั้นได้ศึกษาจุดประสงค์วิชาการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ (English Paragraph Writing) ในระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหาที่จะใช้สร้างแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ และศึกษาหลักการและวิธีการสร้างแบบสอบการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ จากหนังสือและเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ ซึ่งประกอบด้วย แผนการสอนการเขียนแบบปกติ จำนวน 12 แผน และแผนการสอนการเขียนแบบเน้นโครงสร้างข้อความ จำนวน 12 แผน จากนั้นผู้วิจัยนำแผนการสอนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง ด้านเนื้อหาและภาษา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นจึงนำแผนการสอนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาอีกครั้ง เมื่อได้รับคำแนะนำและการแก้ไข ผู้วิจัยจึงนำแผนการสอนไปปรับปรุง แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งก่อนที่จะนำไปสอนโดยใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง เมื่อทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบหลังการเรียน โดยให้นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ 1 เรื่อง มีความยาวประมาณ 100-150 คำ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง แล้วนำงานเขียนของนักศึกษามาตรวจให้คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าทางสถิติ คือ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษของนักศึกษาระหว่างกลุ่มต่าง ๆ โดยการหาอัตราส่วนวิกฤต (t)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนโครงสร้างข้อความมีความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษไม่สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นักศึกษากลุ่มสูงกลุ่มที่ได้รับการสอนโครงสร้างข้อความมีความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษไม่สูงกว่านักศึกษากลุ่มสูงกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักศึกษากลุ่มต่ำกลุ่มที่ได้รับการสอนโครงสร้างข้อความมีความสามารถในการเขียนไม่สูงกว่ากลุ่มต่ำกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. นักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนโครงสร้างข้อความ และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ เขียนอนุเจตภาษาอังกฤษโดยใช้โครงสร้างข้อความหลายชนิดรวมกันมากที่สุด คือ 14 และ 19 คน ตามลำดับ และไม่มีนักศึกษาทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษโดยใช้โครงสร้างข้อความประเภทลำดับขั้น และปัญหาและการแก้ไข และเมื่อพิจารณาคำมีชติมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละของคะแนนความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า นักศึกษากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษประเภทเหตุผลมากที่สุด โดยได้คำมีชติมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 70.286 และ 76.360 ตามลำดับ และน้อยที่สุดของกลุ่มควบคุม คือการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษประเภทรายละเอียด น้อยที่สุดของกลุ่มทดลอง คือการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษประเภทบรรยาย โดยได้คำมีชติมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 62.250 และ 65.025 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่อาจนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนโครงสร้างข้อความมีความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษไม่สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ นักศึกษากลุ่มสูงกลุ่มที่ได้รับการสอนโครงสร้างข้อความ มีความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษไม่สูงกว่านักศึกษากลุ่มสูงกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ และนักศึกษากลุ่มต่ำกลุ่มที่ได้รับการสอนโครงสร้างข้อความมีความสามารถในการเขียน ไม่สูงกว่ากลุ่มต่ำกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้นไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้วิจัยทำการทดลองในช่วงการเรียนการสอนภาคฤดูร้อน ซึ่งเป็นช่วงที่มีระยะเวลาในการเรียนจำกัด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องทุกวัน และเมื่อมีการเรียนการสอนทุกวันก็จะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเขียนมากขึ้น นอกจากนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาในระดับนี้ได้ผ่านการเรียนรู้โครงสร้างข้อความมาแล้วทั้ง 2 กลุ่ม ในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Fundamental English Reading Skills) ในชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาต้น จึงทำให้เข้าใจลักษณะงานเขียนด้วยการใช้โครงสร้างข้อความประเภทต่าง ๆ มาแล้ว ดังนั้นกลุ่มที่ได้รับการสอนโครงสร้างข้อความจึงมีความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ ไม่สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนโครงสร้างข้อความและกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ เขียนอนุเจตภาษาอังกฤษโดยใช้โครงสร้างข้อความหลายชนิดรวมกันมากที่สุด คือ 14 และ 19 คน ตามลำดับนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้ผ่านการเรียนรู้โครงสร้างข้อความประเภทต่าง ๆ มาแล้ว และได้รับการฝึกการเขียนข้อความต่าง ๆ ให้ความสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน ดังนั้นนักศึกษาจึงมีความสามารถในการนำโครงสร้างข้อความประเภทต่าง ๆ มาใช้ร่วมกันเพื่อถ่ายทอดความคิดในขณะที่เขียน อย่างไรก็ตามไม่มีนักศึกษาทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เขียนอนุเจตภาษาอังกฤษโดยใช้โครงสร้างข้อความประเภทลำดับขั้น และปัญหาและการแก้ไข ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้เขียน คือ School of Humanities เป็นเรื่องที่นักศึกษายังไม่มีความรู้เกี่ยวกับปัญหาของคณะดีพอ และไม่ทราบถึงขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ จึงหลีกเลี่ยงการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษประเภทดังกล่าว และมุ่งเขียนในสิ่งที่ตนมีความรู้ เช่น สถานที่ที่ตนเองศึกษาอยู่ วิชาที่ศึกษา อาจารย์ เหตุผลในการเข้าศึกษาคณะที่สังกัดอยู่ เป็นต้น และเมื่อพิจารณาคำมีชดิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละของคะแนนความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า นักศึกษากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง มีความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษประเภทเหตุผลมากที่สุด โดยได้คำมีชดิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 70.286 และ 76.360 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสอนโครงสร้างข้อความประเภทเหตุผล มีลักษณะที่ช่วยให้นักศึกษารู้จักการถ่ายทอดเรื่องราวอย่างเป็นระบบ (Barbara Theresa Gould, 1987: 4343-A) ดังนั้นนักศึกษาจึงมีความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษประเภทเหตุผลมากที่สุด ส่วนการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษประเภทรายละเอียด ซึ่งกลุ่มควบคุมทำคะแนนได้น้อยที่สุด โดยได้คำมีชดิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 62.250 อาจเป็นเพราะว่าการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษประเภทนี้ นักศึกษาจะต้องมีการยกตัวอย่างประกอบ เพื่อสนับสนุนหัวข้อหลัก ซึ่งนักศึกษายังไม่สามารถยกตัวอย่างที่เหมาะสมได้ และกลุ่มทดลองทำคะแนนได้น้อยที่สุดในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษประเภทบรรยาย โดยได้คำมีชดิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 65.025 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการสอนการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษประเภทบรรยายนั้น ไม่มีคำสัญญาณชี้แนะ ผู้เขียนจะต้องถ่ายทอดข้อความโดยการใช้กลยุทธ์ที่จะทำให้ผู้อ่านได้เห็นลักษณะของสิ่งที่ต้องการบรรยาย เช่น บรรยายจากจุดรวมไปหาจุดย่อย จากซ้ายไปขวาหรือขวาไปซ้าย จากบนลงล่าง เป็นต้น ดังนั้นเมื่อผู้เขียนไม่สามารถที่จะถ่ายทอดข้อความได้อย่างเป็นระบบ จึงทำให้คะแนนความสามารถในการเขียนอนุเจตประเภทบรรยายของกลุ่มทดลองได้รับคะแนนน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับ ผลของการสอนโครงสร้างข้อความที่มีต่อความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นโครงสร้างข้อความ ทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ถึงแม้จะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1.1. ควรสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทางด้านการเขียนอนุเจตประเภทต่าง ๆ ให้มากขึ้น โดยอาจสอนโครงสร้างข้อความสอดแทรกในเนื้อหาประเภทต่าง ๆ

1.2. ควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้มีโอกาสอบรม คัดคว้าและศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนเขียนประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะการเน้นสอนโครงสร้างข้อความ เพื่อให้ครูผู้สอนได้นำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

2.1. ควรตระหนักถึงความสำคัญของการสอนโครงสร้างข้อความ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ

2.2. ควรเน้นการสอนโครงสร้างข้อความประเภทต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1. ควรทำการศึกษาในเรื่อง ผลของการสอนโครงสร้างข้อความที่มีต่อความสามารถทั้งในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนเรียงความหรือการเขียนเชิงวิจารณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา

3.2. ควรทำการศึกษาในเรื่อง ผลของการสอนโครงสร้างข้อความที่มีต่อความสามารถในการเขียนข้อความต่าง ๆ ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา